

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **T. A.**, zastoupen Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, čj. CPR-9838-3/ČJ-2013-930310-V231, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2014, čj. 2 A 77/2013 - 36, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2014, čj. 2 A 77/2013 - 36, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy rozhodnutím ze dne 18. 6. 2013, čj. KRPA-759666-66/ČJ-2012-000022, uložila žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Dobu, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států EU, stanovila na tři roky.

[2] Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 25. 11. 2013, čj. CPR-9838-3/ČJ-2013-930310-V231, k odvolání žalobce změnila rozhodnutí o správním vyhoštění co do stanovení doby, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států EU ze tří let na dobu jednoho roku. Ve zbytku odvolání zamítla.

II.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 5. 2. 2014, čj. 2 A 77/2013 - 36.

[4] Rozsudek městského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Současně v ní požádal o přiznání odkladného

účinku. Důvody pro přiznání odkladného účinku stěžovatel spatřuje v samotných stížních důvodech. Stěžovatel namítl, že v jeho případě došlo k nesprávné interpretaci § 174a zákona o pobytu cizinců a že výrok rozhodnutí obou správních orgánů je nepřezkoumatelný.

[5] Veřejný zájem na vyhoštění stěžovatele nelze stavět do konfliktu se zájmem stěžovatele na spravedlivý proces, který zásadně dopadá i do života členů jeho rodiny. Stěžovatel odkázal na vybraná rozhodnutí správních soudů, z nichž dovodil, že i v jeho případě jsou dány předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel by se rád účastnil precizace kasační stížnosti.

[6] Stěžovatel sdílí společnou domácnost se svou ženou, která je oprávněna k trvalému pobytu na území České republiky a synem, který zde studuje. Stěžovatel pociťuje k České republice silné vazby, neboť v letech 1987 a 1991 studoval na území bývalého Československa.

III.

[7] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, jelikož stěžovatel dlouhodobým a vědomým protiprávním jednáním projevuje neúctu k právnímu řádu České republiky.

IV.

[8] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[9] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Tento institut představuje dočasnou procesní ochranu stěžovatele před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro mimořádné a ojedinělé případy. Je to přitom stěžovatel, na kom vážne břemeno tvrzení i důkazní stran osvědčení výjimečnosti jeho situace oproti ostatním stěžovatelům ve stejné pozici.

[11] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze bez dalšího zaměňovat se samotnými kasačními důvody. Otázka aplikace § 174a zákona o pobytu cizinců ani tvrzená nepřezkoumatelnost obou správních rozhodnutí nepředstavují důvody předpokládané v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku.

[12] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu Nejvyšší správní soud shledal důvody pro přiznání odkladného účinku v zásahu do rodinného života stěžovatele, který na území České republiky realizuje se svou manželkou a synem, což stěžovatel doložil oddacím listem a rodným listem. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně zasahuje do soukromé a rodinné sféry stěžovatele a jeho okamžitá realizace by pro něj představovala újmu. Soud naopak neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojený pobyt stěžovatele po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem mohlo způsobit újmu třetím osobám.

[13] Nucené vycestování stěžovatele by mělo nepochybně za následek i ztížení jeho možností uplatňovat svá procesní práva. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Z tohoto důvodu ostatně přiznává zákon o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek přímo ze zákona (viz § 172 odst. 3).

[14] V posuzovaném případě je splněna i druhá podmínka stanovená v § 73 odst. 2 s. ř. s. Nic nenasvědčuje tomu, že stěžovatelův pobyt po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem může představovat riziko, které by zakládalo rozpor s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku „pouze“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, než bude zákonnost napadeného rozhodnutí meritorně přezkoumána. Zdejší soud nepovažuje setrvání stěžovatele v České republice do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, při jejím přednostním projednání (viz § 56 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.), za natolik závažné, aby nebylo možné po tuto dobu připustit jeho přítomnost v České republice.

[15] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Soud současně zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. dubna 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu